

Ahraz Vaveyla

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

06.07.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anladım

Beklemek diye bir şey var.

Amansızca, sorgusuzca.

Her an çalacakmış gibi duran, Ama hiç çalmayacak bir telefon sesi gibi.
Nerede kaç yitik sevda olduğunu bilemezsin.

Ve son istasyonda ; Kimin beklediğinin bir önemi yoktur.

Eğer Geldiğin yer ; yarin soluğu ise.

Yanında olmasam bile, nefesinde olduğumu bilmem.

Yangınımaya yeldir.

Artık ; insanlar şanslı ve şanssız olarak ikiye ayrılıyor benim için.

Şansız tarafta isek; yapacak bir şeyimiz yok.

Ama; çekecek çok şeyimiz var.

Çekiyorum acının en alasını.

Ben sana geç kalmadım.

Hep yüreğine dokunarak gözlerinden geçmek istedim.

Gece yansın , ve hiç susmasın sevdiğin şarkı.

"İlk görüşte aşk yoktur ama aşık olacağın insanı seçersin" sözünü hatırla.

Eğer o ; senin alın yazın ise muhakkak sana aittir.

Ama gitmek istiyorsa ; ait olması gereken yere gidiyordur.

Ve her gidiş bir acı . yarından binlerce enkaz bırakır.

Sevgilim ; adımız aralanıyor birbirine.

Nedir bu illetin akıttığı zehir, dokunduğum yerden kırılıyor hikayeler.

Hangi mısraya el atsam: kanıyor !!

Baht mısın, kader mi ?

Karşılaşmış isek eğer , ve aynı duaya açılmış ise avuç içlerimiz.

Yaptığımız bu tek taraflı anlaşmayı bozmak bana düşüyor.

Tanıktır; yürüdüğümüz kaldırım, yudumladığımız sigara.

Senin parmak izlerini taşıyan mısraları birleştiriyorum şimdi.

Biliyorum ; Rastgele karşılaşmadık.

Ankara; bu kadar hazinliğe sahipken, fazla gelmeliydi benim kırgınlığım.

Yürüyüşümüzü fazla görmemeliydi ; Kızılây.

Sigara izmaritinden çıkardığın kini , ve dinlettiğin şarkıyı defalarca dinledikten sonra anladım.

Sana geç kaldığımı,

Geçte olsa Anladım.

Ahraz Vaveyla

Deneme

Bazen gitmek gerekiyor kalmak istesenizde,,
Güneş yerini gökkuşağına bırakırken kirpiklerinizden farkında bile olmazsınız yere dökülen damlaların, kolay değil elbette kalmak için geldiğiniz yürekte, biten bir sevdayı görmek yitip giden umutların ardından boşluğa bakmak öylece...
En kötüsü ise size veda eden hep yanınızda kalmak için gelen ayakların gidişi değil canınızdan bir parça olan aldığınız her nefesin yarısı olan ve hep sizin olacağını söyleyen yüreğin gidişidir...!

Bu yüzden bazı insanlar gelince, bazı insanlar da gidince güzel.
Kimse hayatınızdan gitmesin diye uğraşmayın. Çünkü nasıl gitmek isteyen bir bahane buluyorsa, Yanınızda olmak isteyen de bunun bir yolunu bulacaktır elbet ,,,

Bu akşamda, güneşin ufka kızıl dokunuşuyla başlıyor, yeşil gözlerimin kızıyla resitali. Yürek burkan ne varsa, yine üzerime geliyor Hedeflerinde yine tekmili birden, tüm mahzun yanlarım Boğazımda düğümlü, yutkunamadığım yalnızlığım Gözlerimin altındaki çizgilerde değil Eski bir şehirde gömülü kaldı, en saklım, yazgım. Yazgım keşke sen, hiç yazılmasaydın yada şuan yanında olsaydım...

Ahraz Vaveyla

İyisin değil mi ?

İyisin değil mi ?

Değişen hayatında mutlusun.
En azından özleyeceğin birisi yok.
Akşam vedalaşıp , sabah merhabalaştığın bir aşkı yaşıyorsun.
Sokakta yürürken;
Bir elini tutan ama ;öbür elinin soğukluğu hissetmeyen bir aşkı yaşıyorsun.
Bana bakarken dolan gözlerin;
Bugünlerine duyduğun hasrettendi değil mi ?
Söyle ; neden susuyorsun ,
Neden söylemiyorsun.
Bütün suç aşkta.
Aşk ; bizdik de.
Doğru ;
Senin başkalarına söyleyeceklerin var.
Benim ise ; sadece kalemim.
Ben mi ?
İyiyim.
Yeni uğraşlar buluyorum.
Seni anımsatmayacak yeni müzikler.
Emre aydın çalıyor mesela.
Nikotinim artarken ;
Kirpiklerimin kapanmasına hasret geceler yaşıyorum.
Beni anımsamadığı düşünerek yazmaya çabalarken.
Kağıdım karalanmış; ve gözlerimin nemine tanık oluyorum.
Umudum sadece kalemim iken.
Yüreğim ; Araf'ta bir toprak parçası.
Dönme !!!
Bende bıraktığın ahrazlığı;
Vardığın yerlerde çığığa boğ.
Hatta ardında bıraktığın enkazlarla gurur duy.
Ben bıraktığın yerden çoktan gittim.
Suskun kaldığın aşka lâl kalarak gittim.

Ve; dilerim ki
Bende bıraktığın enkazların üstüne
kurulmasın hiçbir mutluluğun,
hiç; bir mutluluğun.

Ahraz Vaveyla

Ölü'm

Ölüm

Senin varlığını hatırlamak nede acı.
Seninle tanışmamız ;
Henüz küçük yaşta ve koca bir yastaydım.
Tekrar karşıma dikilmiş.
Değer verdiğimiz bir ruhu şimdi bir bedenden çekiyorsun.
Randevuna sadık kalışını,
Yine yaşlara boğarak hatırlatıyorsun.
Gidişiyle ardında; hüznün ve acı bırakanın,
Gelişine kimler sevine bilir.
Bizi bırakmaz deriz.
Üç beş günlük dünyaya veda; erken olur bazen.
Toprağın kurumadı hala ,
Yağmadı ikindi yağmurları.
Kırkın çıkmadı yüreğimden,
Ayrılığa ulaşmadı saatler.
Zehrini Akıtmadı koynuma akrep.
Bu ne aceledir böyle.
Annenin çaresiz.
Bir babanın bitap düştüğü andır.
Ey ölüm;
Bu sana isyan değildir ama;
Her dilde aynı acıya gebesin.
Ama ; sende birgün öleceksin ,
Bu kez ardından kimseler ağlamayak.

Ahraz Vaveyla

Yabancıları

Yabancıları

Aslında sevmeyi bilmedikleri için değil.
Ayrı yönere yöneldiklerindendi içlerinin can çekişi.
İçlerinde muamma olan aşka yenik düşmemek için hep ayrı ;
birbirlerinden uzak, hasret ve özlemle yaşamayı göze alarak yaşadılar.
Arkalarına dönme cesareti göstermeden
pervasız adımlarla adım attılar.
Oysa birbirine dolansa ayakları .
Gözleri buluşmayı göze alsaydı.
Şimdi gözleri uzakları aramayacaktı.
İşte bu yüzden kuru kalabalıkta yaşlı oldu bakışları.
Yüklerinde yaşattıkları korku yüzünden ,
Titreyen elleri birbirine kavuşmayıp,
Yaban elleri tuttular.

Mutlulukları yürekten akmayarak ,
Yabancı ellerde akmaya devam ettiler.
Aşk neydi sorusuna cevapsız kaldıysa dillileri.
Yükleri aşka yas tuttuğundandı.
Ve; aşka aşına olmayıp;
Yaşanması mümkün onca yarını düne bırakarak.
Ayrı yollarda yol aldılar.
Oysa Aşk ; ismi herkesçe farklı olan bir kardelen yada bir berfin olmalıydı.
Sonucu ölüm olduğunu bile bile.
Güneşe göz kırpmalıydılar.
İşte ; bunu yapamadıkları için.
Bunları göze alamayıp,
Ayrı topraklarda ,
Aynı dünyaya gözlerini kapattılar...

Ahraz Vaveyla